

MADS OG MONOPOLET

RYGNING

DIN DATTERS VENNER RYGER

HEJ MADS OG MONOPOLET

MIN DATTER HAVDE SINE KLASSEKAMMERATER FORBI TIL KOMSAMMEN I SIDSTE WEEKEND. NOGLE STYKKER AF DEM GIK AF ET PAR OMGANGE UD I HAVEN, HVOR JEG KUNNE HØRE DEM SNAKKE. JEG BLEV NYSGERRIG OG KOM TIL AT HOLDE LIDT ØJE MED DEM UD AF VINDUET. HER KUNNE JEG KONSTATERE, AT DE VAR UDE FOR AT RYGE. JEG SYNES, DET ER FORKERT, AT BØRN I 7. – 8. KLASSE RYGER, OG JEG ER NERVØS FOR, HVILKEN INDFLYDELSE, DET HAR PÅ MIN DATTER. JEG MENER JEG, AT VI FORÆLDRE ER FORPLIGTET TIL AT TALE MED HINANDEN OM DEN SLAGS TING. SAMTIDIG ER DET MEGET VIGTIGT FOR MIG AT BEVARE MIN DATTERS TILLID, OG JEG HAR IKKE LYST TIL AT "STIKKE" HENDES VENNER. HVILKEN VEJ SKAL JEG GÅ?

JEG HAR FUNDET CIGARETTER I MIN SØNS LOMME

HEJ MADS OG MONOPOLET

FORLEDEN DAG FANDT JEG EN HALVTOM PAKKE CIGARETTER I MIN SØNS JAKKELOMME. JAKKEN LUGTEDE AF RØG, OG JEG TOG MIG DEN FRIHED AT KIGGE. NU STÅR JEG SÅ HER MED EN HALV PAKKE SMØGER I DEN ENE HÅND OG MIN UVIDENHED I DEN ANDEN. HAN GIDER VEL IKKE TALE MED MIG OM RYGNING OG AFHÆNGIGHED? OG OM HVAD DER ER EN GOD BESLUTNING PÅ DEN LANGE BANE? HVERKEN HANS MOR ELLER JEG RYGER OG HAVDE IKKE FORESTILLET OS AT SKULLE STÅ I DENNE SITUATION. PS. HAN ER 14 ÅR.

JEG RYGER SELV OG HAR IKKE LYST TIL AT STOPPE

HEJ MADS OG MONOPOLET

JEG ER EN KVINDE PÅ 43 ÅR, SOM HAR TO BØRN I TEENAGEALDEREN. JEG RYGER EN 5-7 CIGARETTER OM DAGEN OG HAR FAKTISK IKKE LYST TIL AT STOPPE, DA DET GIVER MIG EN ØGET LIVSKVALITET AT RYGE. JEG ØNSKER DOG IKKE, AT MINE BØRN SKAL BEGYNDE AT RYGE. JEG VED, AT DET ER EN USUND VANE, OG AT AFHÆNGIGHEDEN KAN VÆRE SVÆR AT SLIPPE AF MED. HVORDAN BÆRER JEG MIG AD? INDTIL VIDERE HAR MIT FORHOLD TIL CIGARETTERNE IKKE VÆRET NOGET VI HAR TALT OM.

MIN DATTER HAR FORTALT, AT HUN HAR PRØVET AT RYGE

HEJ MADS OG MONOPOLET

MIN DATTER GÅR I 9. KLASSE OG HAR NETOP FORTALT MIG, AT HUN HAR PRØVET AT RYGE SAMMEN MED NOGLE VENNER FRA SKOLEN. JEG KUNNE MÆRKE, AT JEG BLEV SUR OG SKUFFET OVER AT HØRE OM DET, MEN JEG FORSØGTE AT SKJULE MINE FØLELSER FOR HENDE. JEG ER JO GLAD FOR, AT HUN ER ÅBEN OM DE TING, DER SKER I HENDES LIV, OG JEG VILLE IKKE KOMME MED EN MORALPRÆDIKEN. MEN HVAD SÅ NU? SKAL JEG BARE LADE DEN HÆNGE I LUFTEN, ELLER SKAL VI TAGE SNAKKEN? OG HVAD SIGER MAN TIL EN TEENAGEPIGE I DEN ALDER UDEN AT KOMME HELT GALT AFSTED?